

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

АБОНАМЕНТЪ

125. ВАРНА.

Градската библиотека.

300 лей

160

Органъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

Гласул Dobrogean
2, Elisabeta 4 Bazargic

НИНЪ СЛУЧАЙ

НАШИТЕ ЗЕМИ НА МЕЗАТЬ

Малко безгрижие!

дъ чл. 23 алинея Румънската Кон-
ституция, която цензу-
ра е ограничителна
за издаването,
разпространяването и разпро-
дването на какви-
и да е публикации
когато се създаде".
Свобода на пече-
та да се ограничи
във въвеждането на
положение.

но е, че въ Нова
Добруджа не се въведе
положение. Крал-
ски указ № 3376 отъ
15 мартъ 1933 год.
въвежда № 5968 на
Румънския съветъ о-
тъ 1934 г. за въ-
веждане и области
новия изключи-
телно положение. Нашия
Четирижълт
включени въ този

ника, правителст-
во, заповѣдъ нареди
да се цензура въ
страна, но на 15
1934 г. парламента
и закона за во-
положение не ра-
ра и заповѣдта
ителството.

ки това, обаче,
се упражнява
печата въ цѣлата

ичното списание
спуденца жене-
изнася напослед-
единъ много ха-
съ случай: Ди-

ректора на в. „Хотарулъ“
отъ Карей Маре е билъ
даденъ подъ сждъ, за-
щото не подложилъ на
цензура единъ брой на
вестника си. Сжда оправ-
дава журналиста по след-
нитъ законни съображе-
ния: „Въ Карей Маре не се
въведе военно положение и следо-
вателно законни ограничения
на свободата на печата не
существоватъ въ този градъ.“

Заповѣдта на министер-
ството на вътрешнитъ ра-
боти, съ която се нарежда
„да бъде установено цензу-
рния режимъ въ цѣлата стра-
на“ е незаконна и противо-
конституционална.

Така, че при отсъствие-
то на военно положение,
формално установено, огра-
ничаването на свободата на
печата е незаконно и съста-
вя произволъ.

Г-нъ Е. Х. Декусаря,
висшъ чиновникъ отъ мини-
стерството на правосъдието
придружава горния слу-
чай съ следната бележ-
ка: „Горното решение е на-
пълно юридическо и ни раз-
крива още единъ отъ админи-
стративнитъ произволи, чрезъ
които се стреми да се огра-
ничи свободата на печата,
безъ каквото и да е законно
основание. Не може да има
цензура тамъ, където няма
въведено военно положение“.

Въ Четирижълтника сж-
ществуватъ цензура и на-
шиятъ вестникъ е подло-
женъ на такава.

Л. П. СТАНИЧЕВЪ

Бѣхме съобщили на времето,
не бѣха взети никакви мѣри
и злото расте съ всѣки день.
Продаватъ се на безценица
земитъ и имотитъ на българи-
тѣ отъ Нова Добруджа.

Ежедневно въ окръжнитъ сж-
дилища сж обявени публични
продажби на земи, принадлежа-
щи на мѣстнитъ жители-бълга-
ри, които се предлагатъ дори
на смѣшни цени: 1600 лей
хектара!

Тия насилствени продажби
сж предизвикани било отъ ор-
ганитъ на фиска (бирничитъ),
било отъ частни кредитори, било
за неплатени глоби.

Споредъ списъка при сждия-
та изпълнител (портарелство-
то) до сега сж продадени по
този начинъ 3452 хектара земя!
Впросътъ е отъ каква важна
важностъ.

Нѣма ли да се сезира нѣкой
съ него?

А тия земи можеха да се
спасятъ по много лесенъ на-
чинъ!...

ЕДНО СТРАШНО УБИЙСТВО

СИЛИСТРА. Г-жа Елена
Чишмижиу, майка на учи-
телката отъ село ДЕРЕ-
МАХЛЕ, дуросторски окръгъ,
отивайки на гости на дъ-
щеря си, по пътя до Кара-
ларъ бива отвлечена отъ
непознати лица въ гората,
изнасилена и заклана. На
третия день бива намѣрена.
Причинитъ за убийството
не сж известни. Предпола-
га се да е била обрана,
понеже имала 10.000 лей,
които носѣла за да си ку-
пи ниви при дъщеря си.
Разбойниците не взели
златния пръстенъ и обици-
тъ й.

Жандармитъ водятъ след-
ствие.

динствената посочена за
Добруджа — между власт-
аущата народност и дру-
гитъ племена. Това е единъ
упадъкъ, който би ни раз-
валилъ много, защото въ
тази страна има още умни
хора. (Oamenii cu seamă
la sar).

Ето какъ мисли и какъ
пише единъ съвестенъ ру-
мънски журналистъ, който
трѣбва да бжде чутъ отъ
всички ония, които се смѣ-
татъ за изразители на об-
ществено мнение.

Добруджа пжтува!.

Преди известно време, по
дѣлото на Ана Паукеръ и Ко-
левъ въ Букурещъ, бѣха при-
зовани отъ нашия окръгъ 1500
души като свидетели. Днесъ,
по сждото дѣло, което се от-
ложи, сж призовани още тол-

кова хора.

Недай си Боже, ако се о-
бразуватъ още две такива дѣ-
ла, съ подобни измислени и-
мена, нѣма да остане на ни-
кому хатѣра, — отъ малкъ
до голѣмъ — че не е пропжту-
валъ Румъния за този гдето
духа!...

Научете деца-
та, братчетата и
сестричетата си
да четатъ и пи-
шатъ на българ-
ски езикъ!

Ще извършите
едно похвално
и полезно дѣло!

нашата слава...

В-къ „Адевърулъ“ отъ 15
т. м. съобщава: — „Полиция-
та отъ Чернавода е аресту-
вала малолѣтния ученикъ Пе-
теръ Мариновъ отъ Базард-
жикъ, преследванъ за ириден-
тическа пропаганда между у-
ченицитъ“.

Спечелихме славни имена:
ириденристи, комунисти, ко-

митаджии! И нѣма българско
име, писано въ столичната
прева по каквото да е слу-
чай, безъ да се величае като
ириденристъ или комунистъ!

Надута слава отъ столич-
ната преса, която единъ Богъ
вече знае, какво иска отъ не-
щастнитъ синове на българ-
ското племе.

ФРАНЦИЯ И ОТЕГЛЯНЕТО НА ИТАЛИЯ ОТЪ О. Н.

Въ френцускитъ дипло-
матически срѣди владѣе ед-
на сериозна загриженостъ
относно жеста на Италия,
да се отегли отъ О. Н. По
тоя случай френцускитъ ве-
стници пишатъ:

— „Оттеглянето на Ита-
лия отъ Женевската инсти-
туция дава да се разбере, че
тя клони да се сгъзи съ Гер-

мания, като по такъвъ на-
чинъ засилва фронтоветъ въ
континента и подхвърля как-
то Европа, така и О. Н. въ
много тежки мъчнотии“.

Цѣлиятъ френски печатъ
е на мнение, че настоящи-
тъ международни събития
се развиватъ въ полза на
Германия.

Инстрейската преса

горното заглавие г.
ейку главния редак-
торъ на вестникъ „Добро-
геа“ излизашъ въ
цѣла, помѣства въвод-
на въ броя отъ 2

атията, написана по
излизането на но-
востренски в-къ „Де-
ца“, г. Нейку дава
напжтствени мисли
та на румънската
Южна Добруджа.
ме: „Но вестници-
то излизатъ въ Си-
сж всички войнстве-
то ги четешъ ми-

рише на барутъ и очак-
вашъ отъ напечатанитъ
окопи да изкочатъ гори отъ
блестящи ножове“.

На друго мѣсто г. Нейку
много хубаво бележи: „Да
бждемъ извинени ако
кажемъ истината: това е
зрелище на сбиващи се
животни въ джунглата!
Всички вестници сж румън-
ски. Всички сж пропити отъ
румънски чувства. Нѣкои
преувеличаватъ това раз-
положение, отивайки до
крайности, които не могатъ
да бждатъ полезни за по-
мирителната политика — е-

КАКВО НИ ЛИПСВА ДНЕСЪ

АСЪНЪ БОЕВЪ

Липсва ни много: една систематична и благотворна дейност за оползотворението, култивирането на българския национален характер. Нека положителните качества на българина, тъй често възхвалявани от чужденците, не останат слънце, което свъти, без да топли. Намъ липсва много: духовна и материална взаимност, тъй характеристична за всички силни и културни народи, национален идеализъм, духовно единство, чувство на народна солидарност и пр. Това сж, обаче, въ висша степен недостатъци не на народа ни, а на известна част от нашата интелигенция. Интелигенцията тръбва да бжде не само културна, но и родолюбива, да чувства пулса на народния живот, болки и нужди. Френският дипломат Ерио каза по случай кризата въ Франция през 1925 година: „Когато майката родина боледува, добритъ синове не се карат помежду си, а се грижат за нейното спасение“. «Хора, които пренебрегват сждбата на своя народъ, казва великия Шилеръ, ще останатъ нещастни роби и заслужаватъ да бждатъ такива“. Дейците на нашето духовно възбуждане не бѣха учени въ днешния смисъл на думата, но бѣха достойни, пожертвувателни и затова завещаха своите завети въ сърцата на подрастващите поколения по начинъ така трогателно изразенъ въ едно стихотворение на великия добруджански поетъ И. Йовчевъ:

„Какво сж, о татко, на тебе звездитъ | що блѣска въ твой ярко на модрия сводъ? | Това сж, о сине, на мъртвитъ души | и всички кои достойни сж били за своя народъ“.

Кжде е днесъ великия идеализъм на монаха от Хилендарската килия, на братя Миладинови, кжде е доблестта на Черноризецъ Храбри, на патриархъ Ефтимий, где е величието на Левски, Ботевъ и Раковски, где е честността на единъ Начевичъ, комуто руситъ предлагатъ милиони за неговитъ услуги, но той ги отказва съ съзнанието, че е правилъ услуги на своя народъ? Затова Пайсиевата история бѣше тъй благотворна за българския народъ, че по думитъ на германеца Флорике въ историята на човѣчеството има още само една книга, чието влияние може да се сравни съ това на Пайсиевата история: тя е „Речи къмъ германския народъ“ отъ философа Фихте; затова нѣма въ историята втори случай, като Христо Ботевъ, „който съ толкова малко стихотворения да е упражнилъ такова грамадно влияние върху своя народъ, като Ботевъ, който е Петюфи и Кьорнеръ въ една личност“, казва нѣмскиятъ писателъ Рода-Рода. Голѣма частъ отъ интелигенцията на днешнитъ балкански държави се събира въ градовете: сждбата на народа е безразлична. Ако си помислимъ само колко хора свършаватъ висши учебни заведения и колко незначително е тяхното

участие въ обществения и духовния животъ на народа, ние изпадаме въ тъжно недоумение! Кжде е агрономътъ, който да се грижи неуморно за преуспѣването на селския стопанинъ, где е лекарътъ да надникне въ ранитъ на народното тѣло, учителътъ да сгрѣе народнитъ души? Всѣки народъ се нуждае преди всички отъ достойни и родолюбиви граждани, а не само отъ академично безукоризненни интелектуалци. По-голямата частъ отъ четиридесеттѣ почетни члена въ Френската академия на наукитъ сж станали такива за тяхната достойна служба въ полза на френския народъ. Намъ ни тръбва интелигенция, която не е отчуждена отъ народа, която не е безчувствена къмъ участта на народа си, интелигенция, която не въз основа на своитъ политически приумъци си въобразява, че служи народу, а такава чиято истинска задача и идеалъ може да бжде само една: да служи на народа и за неговото благоденствие. Тази интелигенция, която тръбва да притежава всички добродетели на своя народъ безъ да има грѣшкитъ му, ще бжде въ състояние да обединява, а не да дѣли народа. Въ нейното съзнание ще тръбва да гори свещения огънъ на народното щастие и никогда въ душата ѝ да не угасва пламъка на вѣрата къмъ собствения народъ. Нека не се забравя, че нашия народъ преживя една тежка морална криза, поради липса на идеализъмъ и

духовно самочувство въ времето, когато той бѣше материално сравнително най-добре отъ предшествуващите вѣкове: осемнадесетиятъ вѣкъ! Затова на насъ ни тръбва повече свѣтлина, духовна свѣтлина...

Историческата роля на интелигенцията е да пази народа отъ политически и обществени демагози, да го освободи отъ вѣковни предразсѣдания, да засили у него чувството, че той е едно живо цѣло. Особено родолюбива и просвѣтена тръбва да бжде интелигенцията на едно малцинство, която тръбва да създаде приятелство между два народа: нейната задача е особено мъчна, защото тя тръбва едновременно да бжде лоялна къмъ държавата, кждето сж нейнитъ

бащини огнища и едновременно никога да не вѣя въ рамкитъ на житейска служба, а жива частъ отъ собственъ народъ. Така интелигенция е намъ предъ олтаря на достойна и доблестна ба къмъ народа, щенатъ много отъ нецитъ на нашия общ и политически животъ ка е било у всички културни народи, почитани отъ цѣлото човѣчество. Нека си споминитъ на единъ синъ на Германия (Хурбургъ), който извади всички синове на най-недостойнитъ сж които въ критически менти дезигриратъ отъ на народнитъ успо-щастливо бждеще голѣмо благоденствие

Едно благородно дѣло

Комитетътъ на безплатната ученическа трапезария при Българскитъ частни училища, изказва своята гореща благодарност на щедритъ граждани, които дадоха своята легла за храна на беднитъ наши питомци.

Тукъ, обаче, тръбва и ние да дадемъ заслужената данъ на комитета на безплатната трапезария, който отъ сърдце и бащински развива едно благородно дѣло.

Днесъ въ ученическата трапезария се хранятъ без-

платно 80 деца на тни, подъ грижатъ на китъ на Дамската които редовно редубсблюдаватъ добри въ трапезарията.

Ето едно скромно което безъ шумъ, извънредно много на работа.

ДНЕСЪ

„ДОБРУДЖАНСКИ“

6 СТРА

СПОМЕНИ

Тръбваше да приема поканата на моя приятелъ. Той дължеше едно посещение на едно почтено семейство, чиято великолепна къща се намираше до Морската градина.

Бѣхъ обладанъ отъ едно тъпо, безразлично чувство — намирахъ се въ голѣмия градъ, кждето прекарахъ ученическия си животъ и най-безгрижнитъ години на буйни младини, въ града, кждето ме залюлѣ първата любовна мечта и кждето всѣка улица, всѣки жгълъ, или кѣтъ отъ китния морски брѣгъ, ми навѣхваха сладкитъ спомени на миналото — намирахъ се въ града на моето детинство, който сега се бѣ измѣнилъ до неузнаваемостъ и ме притискаше съ болката на чужденецъ, изпадналъ следъ дълги скитания въ роденъ край, но вече съвсемъ чуждъ, отчужденъ и забравенъ отъ всички. Грамаднитъ нови

здания и хубавитъ широко прокарани улици, каточе ли бѣха изгонили сжпото минало, всички старо, всички спомени и сякашъ бѣха легнали съ цѣлата си тежестъ върху ония безгрижни години, които мисълта се силѣше да изрови отъ глѣбинитъ на душата ми. Бѣхъ чуждъ, чужденецъ и скучаехъ.

Съ такива мисли се отзовахъ, съ моя приятелъ, предъ къщата до Морската градина. Леко доловимиятъ шумъ на вълнитъ и студениятъ морски вѣгъръ, наново прелистиха книгата на моитъ спомени. Тукъ, нѣкога, бѣхъ прекаралъ блажени минути — една крачка до градината и тъй близо до морето — сега застроено, неузнаваемо, а нѣга — почти пустинята брѣгъ, обрасълъ съ гъсти акации и висока трева...

Въ вестибула бѣхме по-

срещнати отъ млада, хубава девойка, която любезно ни покани. Когато седнахме и заведохме приятенъ разговоръ и когато се поогледахъ наоколо и видѣхъ цѣлата обстановка, изведнажъ, по една необяснима сила, рой спомени развълнуваха душата ми и чувствувахъ, че нѣщо ме задушана. Тази къщи ми бѣ позната. Старата кафина отъ лѣно, въ срѣдата двукрила стъклена врата, въ дѣсно пияно. До това пияно азъ съмъ седѣлъ и съ трепетъ съмъ гледалъ леката игра на две хубави рѣце по клавишитъ...

Безъ да се колебаа азъ изразихъ радостта си. Прелестната девойка се очуди, дигна рамене и се усмихна: — Не, това никога не е било. Навѣрно, грѣшите...

И действително, моитъ възпоменания не отговаряха на годинитъ, нито на обитателитъ на къщата оттогава. Въ паметта ми, обаче, нѣкоже въ розовата мъглявост на миналитъ спомени, все по-ясно

изпъкваше образътъ на девойката отъ юношескитъ ми години, която виждахъ седнала на сжщия столъ, въ сжщата стая и обстановка да свири унесено на пияно.

— Да, навѣрно, грѣша — отговорихъ ѝ азъ — но останалъ съ убеждението, че паметта ми не лѣжи.

Моятъ приятелъ поде другъ разговоръ.

Тогавъ забелязахъ въ погледа му любовната игра, която го издаваше... Азъ бѣхъ се отпусналъ на стола и мислитъ ми гонѣха далечнитъ спомени, които се низеха въ паметта ми. Не следъ много, моето присѣтане бѣше излизало. Любовната игра въ погледитъ на двамата мои събеседници все по-вече се разпалваше. Станахъ и се простихъ.

Когато се отзовахъ на улицата, заобиколихъ къщата и трѣгнахъ край градината къмъ брѣга. Вървѣхъ на посоки. Мислѣхъ за къщата, кждето бѣхъ, за стаята, за камината, за пияното и за пре-

лестната девойка, мислѣхъ каточе ли нѣщо по въ менъ:

— Сжщата обстановка, сжщата девойка.

На другия денъ, когато срещнахъ съ моя странниотъ случай състиата девойка бѣше нать:

Предъ много години първитъ години на въ сжщата стая е къщата една гимназическа чудно хубаво е свирела. Тогавъ тя имала лень приятелъ — единъ никъ. Пияното било сжщия жгълъ... Презъ еженъ, дължовенъ есенъ тя напуснала квартирата заминала. Тогавъ се и нейниятъ приятелъ, кѣтъ. И отъ тогава — години — никой не ги никой нищо не чулъ...

Я. Камар

Чети в-къ Добруджански

КАКЪ СЕ ОТПРАЗДНУВА 11 МАЙ — СВ. СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ

БАЗАРДЖИКЪ

Единъ отъ най-хубавитѣ презъ тази пролѣтъ, че и природата раднуваше.

Всички български магазини и работилници сж зарени и града има празнен видъ. Много врати домове сж укичени, здаата на българскитѣ училища сж красиво декорирани съ зеленина и цъци.

Отъ рано главнитѣ улици запълниха съ народъ, а то гръмна музиката на г. Частна Мжжка гимназия сърдцата затуптѣха и на катедралната църква „Св. Георги“ се препълнотъ хора, които все придаха.

Тържествената служба се извършена отъ свещ. Тонковъ и свещ. Атанасовъ, дошълъ рочно за нея отъ с. Ези. Съюзенитѣ хорове отъ ши се, „св. Георги“ и „св. Иларион“, подъ диригентство на г. А. Т. Бъчваровъ даваше отговоритѣ. 10 ч. тръгна процесията следния редъ: икони на двамата братя, хорътъ и кръста, двамата свещеници българи въ ордитѣ си, управителното на Българското Културно Общество, редакторъ на в-къ „Добър гласъ“ представители на Дамския и Театрална секции на Б. К. О., музиката на г. гимназия, съюзенитѣ хорове подъ диригентство на г. Ат. Бъчваровъ, свещенитѣ отъ българскитѣ училища и многохитъ народъ. Манифестацията бѣше грандиозна, бѣше внушителна. Разливаха се гогжитѣ звуци на музиката, съставена отъ бодритѣ ученици на нашия просвѣтенъ институтъ хора пѣше съ небиващо въодушевление марша свѣтитѣ просвѣтителни подемаше отъ хиляди множество и ехото му стѣгнаше изъ безкрайнитѣ ширини на нашето родно поле.

Много, много очи имаша следи, какво ставаше

съ този народъ?!..

Когато процесията пристигна въ мѣстността Гази-Баба, тукъ имаше събранъ много народъ, дошълъ отъ селата, дори и отъ най-далечнитѣ въ окръга. Снеха си калпацитѣ селянитѣ и се закрѣстиха. Много гърди дълбоко въздишаха.

Подъ великолепно украсения импровизиранъ павилионъ започна молебена. Тукъ дойдоха: г. г. Е. Войнеску — окръженъ управител, Диом. Попеску — кмета на града, кап. Стойческу — представителъ на г. генер. Хермезиу, началника на гарнизона, г. Боршару — полиция на града и представители на всички народности малцинства, съ изключение на турцитѣ. Молебена се извърши отъ българскитѣ свещеници, въ присѣствието на нѣколко румънски попове.

Учителя по богословие г. Д. Денчевъ говори на румънски, подчертавайки призиателността, която румънския народъ, служилъ сивѣкове съ кириллицата, дължи на двамата равноапостоли. Хубаво говори на български г. Ст. Ивановъ, директора на Бълг. Мжжка Гимназия.

Бълг. Култ. Общество даде обѣдъ на официалнитѣ лица и учителитѣ.

Мнозинството почти изцѣло остана тукъ и се отдаде на празнуване. Разлюляха се кръшни български хора и игри. Неуморнитѣ лѣвоове отъ нашата гимназия свирѣха непрекъснато. Ентусиязма растеше все позече и повече.

Вечерята ученицитѣ по свой починъ и съвсемъ неочаквано направиха величествена манифестация изъ улицитѣ на града. Нашата дигна, нашата пламенна младежъ пѣше внушително и викаше „ура!“, а когато бѣше срещнатъ нѣкой отъ заслужилитѣ бълг. дейци биваше предметъ на спонтанни овации и чествания.

Младежътъ отъ Базарджикъ отпразднува достойно своя празникъ!

ра за посрещането на Кралица Мария.

Следъ пристигането на Н. В. всички се събрахме въ църква. Подиръ службата процесията се запъти къмъ българското училище, въ чийто дворъ имаше построенъ красивъ павилионъ

КАВАРНА

11 май — празникътъ на свѣтитѣ братя Кирилъ и Методий се отпразднува по най-тържественъ начинъ въ гр. Каварна.

Заранъта въ църквата „Св. Богородица“ се извърши литургия отъ свещ. Циповъ отъ с. Шабла въ съслужие съ градскитѣ свещеници — Боевреску и Шербанъ. Въ литургията взе участие хорътъ при Б. К. О. Каварна подъ ръководството на учителя Др. М. Гочевъ.

Отъ църквата народа, начело съ ликоветѣ на Св. св. Кирилъ и Методий, духовенството и хорътъ се отправи за българското първоначално училище, кждето подъ приготвената за случая арка се отслужи молебенъ. Следъ молебена хорътъ изпълни румънския националенъ химнъ и химна на Св. св. Кирилъ и Методий. Учителя Гочевъ произнесе подходяща речъ, въ която възхвали великото дѣло на свѣтитѣ братя — създа-

ването на славяно българската писменостъ — благодарение на която бѣ възможна тъй раната просвѣта на българския народъ, който отъ своя страна даде въбра, четмо и писмо на толкова други народи. Благодарение дѣлото на свѣтитѣ братя станаха възможни и ония трайни духовни връзки въ миналото, между двата съседни християнски народа — българския и румънския.

Следъ речъта следваха хубави декламации, изпълнени отъ ученици и ученички, соли и хорови пѣсни.

Отъ училище всички присѣстваващи се отправиха за градската градина, кждето имаше хора.

Следъ обѣдъ хората продължиха до привечеръ, а вечерята празненството продължи въ градския клубъ.

За отпразднуването денътъ на Св. св. Кирилъ и Методий се бѣ стекълъ много народъ и отъ околнитѣ села.

СИЛИСТРА

На 11 V. т. г. се отпразднува въ Силистра празника на двамата славянски апостоли и будители, братя Кирилъ и Методий. Както винаги и тази година българското население отъ Силистра и окръга не можеше да пропусне незабелязано този славенъ исторически денъ. Така и тази година бѣ устроено отпразднувано отъ Б. О. съ всичкитѣ му секции и български културни дружества отъ града.

Въ 9 ч. потегли учащата се младежъ и придошлия народъ, начело съ ученическата музика за църквата Св. св. Петъръ и Павелъ, кждето се отслужи литургия, отговора на която бѣ даденъ отъ хора на муз. д-во „Седѣнка“ подъ диригентство на г. П. Пѣевъ. Въ 11 ч. се отслужи молебенъ предъ мжжката гимназия отъ съборъ свещени-

ци и хора на „Седѣнка“. Следва националенъ химнъ; химна на К. и М. и други музикални изпълнения; детския хоръ на основното училище, хоретѣ на гимназиитѣ съ духовата ученическа музика, диригирана отъ г. Пѣевъ и декламации изпълнени отъ питомцитѣ на основнитѣ училища и гимназии.

Г-нъ Л. Бояджиевъ произнесе дълга речъ за значението на празника съ кратки биографически дати за двамата братя. Следва приемъ въ салона на мжжката гимназия, който бѣ откритъ съ речъ произнесена отъ г. В. К. Козаровъ, замѣстникъ председателя на Б. О. Г-нъ Калчевъ скицира на кратко моментитѣ на сътрудничество между двата народа — румънския и български въ миналото. Не забрави да спомене за голѣмото гостопримство и съдействие указано отъ Румъния на всички борци и революционери за освобождението на България отъ турско иго.

Следваха речитѣ на г. полковникъ Братанъ, командиръ на 36 полкъ. Г-нъ М. Джола, Е. Мелидонъ, бившъ окръженъ управител, свещеникъ Стелянъ Попеску, Я. Паси, председателъ на еврейското общество, Артонъ Арабажианъ, председателъ на арменското общество и др.

На края говори г. Желко Русевъ, директоръ на бълг. мжжка гимназия, заключавайки съ следнитѣ думи: „Днесъ сме се събра-

ли да празнуваме паметъта на двамата славянски апостоли Кирилъ и Методий. Съ единодушие славянскитѣ народи посвѣтватъ този денъ на тия, които като силни източници на свѣтлина разпрѣснаха мжглата на неграмотността, съ която отъ вѣкове се борѣха тия народи за да ги възвиши тамъ, кждето има свѣтлина, яснота, братство и любовъ.“

Присѣстваваха на приема, покрай представителитѣ на обществото, на секциитѣ имъ, на всички културни д-ства отъ града и следнитѣ официални лица: г. г. Хушану — помощникъ префектъ, Т. Пучеря — депутатъ съ госпожата си, депутата Г. Филипеску, сенаторъ Андреевичъ, депутатъ д-ръ Хамди Сюлейманъ, мюфтияга, директора на турското основно училище, полковникъ Баланеску, майоръ Барталомеу и др.

Следъ обѣдъ българската учаща се младежъ, събрана предъ мжж. гимназия потегли за разсадната градина, начело съ ученическата духовна музика, като направиха една красива манифестация по улицитѣ на града. Тукъ се прекарна най-приятна атмосфера, хора и пѣсни до късна вечерта, наедно съ стегнатост се гражданство и ученическо тѣло. Въ 7 и пол. ученици и ученички въ страни редици се завърнаха предъ м. гимназия, кждето се завърши празненството.

Д. Курдумановъ

КОНСТАНЦА

Единадесетъ май. Денъ слънчевъ, само тукъ-тамъ по синиятъ небосводъ се гонятъ белезникави перестъ облачета. Празникъ на славянската писменостъ и просвѣта на българската култура. Патроненъ празникъ на българската църква и училище отъ нашия градъ. Църквата е препълнена съ народъ облеченъ празнично. Тържествъ на литургия извършва архимандритъ Никодимъ. Отговоритѣ сж лавани отъ църковния хоръ при Българското Общество, подъ диригентството на г. К. Калинковъ. На края арх. Никодимъ държи кратко, но съдържателно слово за значението на празника. Следъ църковната служба множеството граждани се стича въ театралния салонъ на обществото. На сцената — голѣмата икона на св. св. Кирилъ и Методий е обкичена съ красивъ венецъ отъ живи цвѣта. Тукъ арх. Никодимъ отслужва водосвѣтъ. Църковниятъ хоръ пѣе химна „Хей славяни“.

следва на 4-та стр.

АЛЧИКЪ

зи година отпразднува сѣ небивалъ ентусиизмъ празника на просвѣта.

начало ученицитѣ отъ българскитѣ училища бѣха разделени на две части: едната бѣше въ църква, а другата образуваха шпали-

СТРАНИЦА НА БЕСАРАБИЯ

Едно минало въ музея

Въ страната на едно славно минало и по-славни борби за извеждане безспорни човешки правдини, не се празнува тази година 11 май — дена на двамата равноапостоли.

Не се празнува от много години.

Днес въ Бесарабия нѣма нито едно българско училище, нито една българска църква, а въ нея живѣятъ 500 хиляди българи.

Само старитѣ документи разказватъ, че тукъ нашитѣ братя нѣвга сж се радвали на особени права, уважавани и отъ нѣколко царе, сж имали учебни заведения, начело съ гордата гимназия отъ Болградъ, сж имали внушителни храмове за молитва. Всичко това сега преминава въ музея, кждето се изпращатъ нѣмитѣ свидетели на това минало.

Предаваме долнитѣ редове на нашия кореспондентъ отъ Болградъ, запазвайки езика и правописа му:

Прочетохъ въ уважаемиятъ вестникъ „Добр. гласъ“ въ последния брой замѣтката отъ Болградъ, подъ заглавие „Ценни документи за бесарабскитѣ българи“.

Стари хора помнятъ, че въ Катедрални Сѣборъ въ Болградъ се съхраняватъ актитѣ, които Молдавското правителство подиръ севастополската война между Русия и Турция и Парижкия договоръ, кѣнало и гарантирало правата на българитѣ - колониститѣ Южна Бесарабия, но кжде си у кого сж, не бѣше вѣстно.

Въ настояще време тѣзи акти се намириха и се намиратъ у настоятеля на сѣбора, Михаилъ Фокша, който любезно се съгласи да ми даде да сменя копия отъ тѣхъ, които при настоящето писмо имамъ честта да Ви изпратя. По тѣзи акти се гарантиратъ правата и привилегитѣ на българитѣ-колониститѣ (40 колонисти, отъ които само 7 молдовански) дадени отъ руското правителство още въ 1819 година.

Много интересни сж дебатитѣ въ молдавския парламентъ за правата на колониститѣ, които съгласно съ Парижкия трататъ, въ течение на 3 години имъ се предостави възможностъ или да останатъ на мѣстата си, или да емигриратъ въ Русия.

Каймакамътъ Ник. Богориди имъ предостави формално всичкитѣ права, съ които се ползуваха при руситѣ, но въ действителностъ, правителствата отъ тогистъ наченали да ги притисняватъ и да взематъ рекрути (солдати) отъ което колониститѣ бѣха освободени отъ руското правителство и тѣ бѣха решили да емигриратъ. Тогистъ молдавското правителство проважда специална комисиия въ Болградъ, кждето на мѣстото да види какво се прави и да убеди ко-

лониститѣ да си останатъ по мѣстата. У тази комисиия биле следнитѣ лица: 1. М. Жаръ; 2. Нисоски; 3. Яковаки и 4. Манолу.

Тази комисиия изпраща на 3 априлъ 1861 год. рапортъ № 17 до м-ръ председателя въ Букурещъ, единъ докладъ, въ който казва, че всички колонисти отъ Бесарабия, включително и румѣнитѣ сж решени да емигриратъ въ Русия, ако не имъ бждатъ признати правата и привилегитѣ, на които сж се радвали до тогава.

Г-нъ министеръ-председателъ, като получава тази депеша въ заседание отъ 7 априлъ 1861 година чете я на депутатитѣ въ Парламента и ги моли да си дадатъ своето мнение и въ сѣщото време и разрешение да се признаятъ правата на колониститѣ, дадени отъ руското правителство.

Първи взима слово г-нъ деп. И. Стурдза и казва, че въпросътъ е много сериозенъ и затова да се разгледа изпърво въ съответствуваща комисиия на събранието, която, следъ като изучи въпроса, да представи своя си рапортъ на събранието.

Къмъ това предложение се присѣдинява и депутата Гр. Стурдза. Взима подире дума деп. Гр. Костаки и казва, че въпросътъ е много сериозенъ, че нѣма време да се разглежда отъ комисиия, а трѣбва моментално събранието да реши въпроса, като признае правата на колониститѣ, защото иначе ще загубятъ колониститѣ, които много имъ трѣбватъ, за да не останатъ мѣстата безъ население и бжджета съ голѣмъ дефицитъ.

Г-нъ първия министеръ, казва, че въпросътъ е много важенъ и заслужава сериозно внимание, но да се отлага не бива, защото то трѣбва да отговори на депешата веднага.

Г-нъ депутатъ полков. Гр. Стурдза казва, че да се отговори на колониститѣ, че молдавското правителство призна вече правата на колониститѣ и събранието гарантира, че тѣзи права ще се признаватъ и за напредъ.

Г-нъ деп. К. Катопски — казва, че той билъ министра, когато молд. прав. признало правата на колониститѣ и предлага да ги признае и събранието да ги съблюдава, иначе ще бжде голѣма пагуба, ако колониститѣ емигриратъ.

Г-нъ Казимиръ казва, че въпросътъ е много по-сериозенъ, отколкото мислятъ. Не трѣбва да се забравя, че правата на колониститѣ, които въ действителностъ бѣха признати отъ правителството, въ действителностъ не бѣше така, защото се нарушаваха и като примѣръ указа на вземането на солдати, отъ което бѣха освободени по статута отъ Русия.

Ето за какво, казва г-нъ Казимиръ по нататъкъ, Събранието трѣбва да признае

статутитѣ и да гарантира, че напредъ нѣма да се нарушаватъ никакъ. Само при такова положение колониститѣ ще се откажатъ да емигриратъ и мѣстата въ Бесарабия нѣма да опустѣятъ и бюджета ще бжде безъ дефицитъ.

Други сжщо предлагатъ веднага да се реши въпросътъ, да се признаятъ правата на колониститѣ и въ сѣщото заседание решиха въпроса въ положителенъ за колониститѣ смисълъ, решение, което бѣше утвърдено отъ Александъръ Иоанъ I на 2 августъ 1801 г.

Въ документитѣ, за които Ви пиша, нищо не се говори за български школи, за гимназията отъ Болградъ, за братата и пр.

За това има други хрисовули, дадени отъ Никола Богориди сжщо въ 1858 г., за които ще пратя подире нѣколко дни кореспонденция. Тѣзи хрисовули се намиратъ въ мжжката гимназия въ Болградъ.

Ив. Д. Желъзковъ

НАШИТѢ БРАТЯ

отъ Бесарабия налушатъ роднитѣ си огнища

БОЛГРАДЪ

Вследствие на неурожая и извънредно тежкия животъ между селенитѣ-българи, се начена пакъ брожение и разговори за преселване въ Бразилия.

Много селяни се запитаха за преселване и чакатъ отговоръ отъ Бразилия, кога ще трѣгнатъ.

Заинтересувани лица ходятъ отъ село въ село и записватъ за преселване, като увѣряватъ, че за пжтя съ парахода нѣма да плащатъ нищо, трѣбва само да иматъ пари до пристаня, кждето ще бжди парахода.

Много семейства наченаха да продаватъ покщената си и да събиратъ пари, за да бждатъ готови да трѣгнатъ, когато имъ съобщатъ да върватъ.

По заявлението на много селяни, записани вече, трѣбвало отъ 5 до 10 хиляди лева, въ зависимостъ отъ количеството на членоветѣ на всѣкой семейство, да стигнатъ до мѣстото, кждето ще ги чака парахода.

По насведенитѣ справки има записани вече: въ село Бановка 10 семейства, въ с. Шикирликитай 24 сем. въ с. Пандаклий 40 сем., въ с. Троянъ 32 сем., въ с. Хасинъ-Бѣтъръ 45 сем.

За съжаление всички, които се записали чакатъ денъ, когато ще могатъ да трѣгнатъ. Положението е критическо, трѣбва да се предприематъ сериозни мѣрки, за да разбиратъ нещастнитѣ гладуващи, какво ги чака въ Америка, ако стигнатъ до тамъ и не погинатъ още по пжтя.

И. Д. Желъзковъ

Стопанското положение въ БЕСАРАБИЯ

Предаваме тази бележка отъ две съображения:

1) Като образецъ на говоримия български езикъ въ Бесарабия и

2) като краткъ конспектъ на икономическото положение въ тази областъ.

Културно - хозяйственна ситуация на миноритарите въ Бесарабия.

Въ 1812 г. когато Русия

привзе Бесарабия наченаха даса преселяватъ въ нея: най наретъ нѣмци отъ Германия отъ кралство Вюртембергъ, кату примѣрни господари, за да покажатъ примѣръ на другитѣ чифчии какъ са обработва земята. Нѣмците бяха на дѣлени всѣки хазйинъ по 60 десятини безъ пари, бяха освободени отъ данъци до 25 години. Другитѣ минори-

тари тожи бѣха надѣ сасъ земя базплатно на малку пучаха. Нѣмцитѣ кѣто хора ковито изотъ културна страна, ле независими — пукани въ Бесарабия по куриянъ внѣшенъ животъ, българи излягаха по долубиви и днесъ нау нѣмцитѣ какъ да са попушой. Нѣмцитѣ сѣ пумижду житото папу българи имаха бѣкѣръ за жито и башке папушой на кувито сѣ ма приминаха и нѣм Днесъ село Чумлекой (leni)зася хляба до 95 сто сасъ машини за и папушой, а нѣмцитѣ 40 на сто. Бѣднитѣ сѣ диняватъ по 2—3 хаз за да последватъ на ническото завоевание.

Димо Д.

Празника на славян просвѣта въ гр. Конс

(Продължение отъ 3 с

Следва речта на г. Андреевъ, директора на лицето. Сказника съ думи описа дѣното на та славянски просвѣта.

Училищното утро за сѣ „Националитѣ х изпълненъ отъ хора на щитъ се, подъ дирекцията на учителя г-нъ Калина. На сцената се изреждатъ лица ученици и ученички то изпълняватъ декламации, соли. Детски хоръ пѣ нѣколко хубави маршове.

Ще се задоволимъ да бележимъ добре изпълнено („Къмъ Славия“) отъ ученичката Гезманова. Дуетитѣ: „Празнично отъ Янева Райна и Гезманова Донка и „Теленужка“ Янева Райна и Христова данка. Соло пѣе „Пѣвцитѣ“ изпълни ученичката Стоянова Мирча, на цигулка „Малкия цигу изпѣли малкия Пезко Несторъ. Ученичката Пезко Стефка изпълни на пиано колко отбрани помера. Цитѣ Пяпанасовъ А. и дельневъ П. казаха дѣ „Всѣко зло за добро“. Цитѣ отъ I-во отделение стева Ганка, Бунева Калинъ Каликовъ и новъ Тодоръ много хубави пѣлиха „Пѣсенъ съ пѣки“.

Отъ всичко личеше, училищното тѣло е по доста трудъ за успѣшно насяне на богатата про Въ 1 часа, по обѣдъ, неството се завърши.

Следъ обѣдъ, на много граждани прекара село до късно вечерта.

ТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Организационната и българитъ отъ Румъния

да взематъ гласове-
на българитъ, било
Калиакренски, Дуро-
ски или отъ кой да
е окръгъ, политиче-
ски партии отъ Румъ-
ния употребяватъ всички
средства. Обещаватъ съ-
ветски, кметски, депу-
татски, сенаторски, на-
родни и министерски (!)
само и само българ-
ите да дадена областъ
да се даватъ за ко-
терий-
на една или дру-
гоя политическа партия.
и обещаваха и обе-
та златни планици,
край на краищата
не даватъ. Докато
на едно и пакме въ ли-
на дадена канди-
да за управление ли-
партия три четири,
и мѣста, сега дой-
до положението да
не нито единъ. До-
окръжниятъ съветни-
4 бѣха отъ българ-
и разходъ, сега се мър-
само няколко души.
ицината, където би
на да бѣдемъ осо-
добре поставени, да
воримъ. Кметове не
аха почти българи
лата, а Базарджикъ,
и кметскиятъ за-

мѣстникъ бѣ българинъ,
сега споредъ сведения ни е
отнето и даденото трето
помощникъ кметско мѣ-
сто на българина и пра-
тенъ за „голъмецъ“ дру-
гада, докато му истине
мѣстото единъ хубавъ денъ
и отъ тамъ.

Но не е виновенъ тоя,
който изглежда цѣла синия
баница, а она, който му
я дава. Та така е и съ
насъ. Ако не бихме дава-
ли поводъ съ своитъ свади
помежду си, не би могълъ
никой отъ никъде да ни
измѣсти. А ний сме тръг-
нали по всички посоки по
няколко души и то всички
кандидати за голѣмци, а
водители на политически-
тъ партии не остава ни-
що друго, освенъ да ни из-
ползуватъ слабоститъ и
да ни замѣстятъ по всич-
ки линии съ румънци, на
дори и съ най-неподготве-
ното и неорганизирана
малцинствена групировка.

Ето затова, преди да
обявимъ изказанията си предъ
мнозинството, трѣбва са-
ми да се разберемъ кои,
какви и що сме, за да не
си играятъ политически-
тъ партии съ насъ като
съ кукли.

Незаконното заминаване

Италиянската делегация отъ Женева

О. Н. ПРЕДЪ НОВЪ УДАРЪ

големитъ дипломати-
и политически крж-
сензацията на деня е
плото заминаване на
ицката делегация отъ
еа.

12 т. м. по заповѣдь
имъ цѣлата италиян-
делегация веднага на-
ла Женева.
предъ добре осведоме-
източници, Италия по
начинъ била реше-
ончателно да се от-
отъ О. Н., защото,
предварително ита-
литъ вестници подгот-
ицизационното мнение,
Италия не може да
странното положение
да чака като дете
вратата и да иска

прошка отъ родителитъ си”.
Италия иска веднага да
се премахнатъ санкциитъ и
да й се признае присво-
ването на Абисиния. Въ
противенъ случай тя ще
бѣде последвана и отъ дру-
ги държави, които сѣщо
ще се оттеглятъ отъ О. Н.

По такъвъ начинъ О. Н.
се намира подъ новитъ уда-
ри на тягостното междуна-
родно положение, което во-
ди къмъ нови изненади.

Купувамъ празно мѣсто
за кжца. За
предпочитане въ центъра на
града.

Справка
ул. „Ал. Чель Буцъ 8
[задъ общината]

ЗАКРИВАНЕТО

сесията на О. Н.

Отъ Женева съобщаватъ,
че сесията на О. Н. била
закрита.

Съветътъ опредѣлилъ и-
душата сесия да се открие
на 16 юний, като до тога-
ва щѣло да се проучи под-
робно въпроса по итало-
абисинската война и тоя за
нарушаването на локари-
ския договоръ отъ Герма-
ния.

Както е известно на тая
сесия се отдаваша извън-
редно голѣмо значение, а
както се вижда, тя се за-
кри дори незабелязано и
съ много бледи съобщения
за разрешаването на въ-
проси, които същото то
мнение ги смѣта за свър-
шени.

КАКЪ ЖИВѢ

НЕГУСА

Съобщаватъ отъ Ерусалимъ,
че Негуса често е
посещавалъ разнитъ църк-
ви и мѣнастири, където е
бивалъ радушно приеманъ.
Той се е разхождалъ въ
градината на хотела си, от-
даденъ на мисълъ.

Вчера е далъ чай на чуж-
дитъ журналисти.

За бѣдешитъ си проекти
нищо не говори, но въро-
ятно скоро ще замине за
Европа — Женева или Ан-
глия.

Италиянския консулъ е
протестиралъ за оказания
му официаленъ приемъ.

БЕЗРЕДИЦИ ВЪ

ИСПАНИЯ

Съобщаватъ отъ Мад-
ритъ, че въ цѣла Испания
сж станали голѣми безре-
дичи. Тѣлпи отъ крайни е-
лементи сж подпалвали
църквитъ. Станали сж кър-
вави зблъскания съ поли-
цията. Имало убити и ра-
нени.

Изгубенъ е

часовникъ „Омега“, съ сре-
бърна верижка, на 2 май т. г.,
вечерта въ театъръ бившъ
„Ориентъ“, ресторантъ „Ду-
росторъ“, или по улицата за
Дунавската градина.

Който го намѣри и го
предяви на г. Тошо Бозевъ—
Силистра, ще получи голѣмо
възнаграждение.

ЗА ЧАЙ

КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ

ИСКАЙТЕ:

КОНЯКЪ

За проданъ въ бодегии, кръчми и всички пър-
вокъчествени колониални и спиртни магазини

СЖДЕБНА ХРОНИКА

Дѣлото по прослава УБИЙСТВОТО НА ХРИСТО СТЕФАНОВЪ

На 4 май се разгледа пов-
торно предъ калиакренския
окръженъ съдъ уѣлвното дѣ-
ло заведено отъ страна на
калиакренския окръгъ срещу
Кола Чумети — съдържателъ
въ гр. Базарджикъ на единъ
наскоро затворенъ отъ сани-
тарнитъ власти ханъ и кръма
за нарушение и неспазване
предписанията на санитарния
законъ; редакторъ на излиза-
ния въ гр. Базарджикъ
листъ „Лежбонари“ и шефъ
въ калиакренския окръгъ на
реакционата военно-фашистка
организация „Тотулъ пентру
цара“, замѣстница разтурена-
та „Желѣзна гвардия“ следъ
устроения и извършенъ отъ
нея атентатъ срещу бившия
румънски министъръ предсе-
дателъ, И. Г. Дука.

Кола Чумети е далъ подъ
съдъ за възхвала убийството
и убиеца на убития презъ
1931 год. калиакренския бъл-
гарски сенаторъ Хр. Степа-
новъ, въз основа постано-
вленията на чл. 9, алинея I отъ
закона за наказване нѣкои но-
ви деяния и факти, противни
на обществената редъ и тини-
на отъ 1924 год. (закона Мър-
зеску—Миронеску), който гласи,
че се наказватъ съ строгъ
тѣмнитъ затворъ отъ 6 м. до
2 години, съ глоба отъ 500
до 5000 лей и съ линаване
отъ граждански и политичес-
ки права, тѣзи, които посрѣд-
ствомъ начинитъ и срѣдствата
посочени въ чл. 7 и 8 (спи-
сания, статии, хвърчащи листе-
ве и др.) сж възхвалявали де-
яния окъчествени престѣпле-
ния или нарушения, или сж
възхвалявали авторитъ или
тѣхнитъ съучастници за из-
вършенитъ отъ тѣхъ престѣп-
ления и нарушения“.

При звочване разглеждане
на дѣлото защитата на обви-
няения — г. адвокатъ Г. Та-
нашока — заяви, че обвиняе-
ния е отправилъ специална
просба до Върховния Каса-
ционенъ съдъ отъ Букурещъ,
чрезъ която иска премѣстване
на дѣлото предъ нѣкой другъ
окръженъ съдъ отъ Крайст-
вото. Това си искане обвиняе-

ния е обстойно мотивиралъ
истѣквайки като най-гласенъ
мотивъ своитъ съмнения и по-
дозрения относно справедли-
востта, безпристрастието и
обективността, съ която ще
бѣде разглеждано неговото дѣ-
ло отъ страна на калиакрен-
ския окръженъ съдъ. Ето за-
що, г. адвокатъ Г. Танашока
иска съдътъ да постанови вре-
менно преустановяване сжде-
нето на дѣлото предъ кал.
окр. съдъ, до като Върховния
Касационенъ съдъ се произне-
се върху прошенето на об-
виняемия.

Поради сжщата причина не
е билъ представенъ и свиде-
телътъ, допуснатъ при първо-
то разглеждане на дѣлото, кой-
то следваше да бѣде разпи-
танъ.

Сждътъ въ составъ: предсе-
дателъ г. Барбулеску, апелати-
венъ съветникъ, членъ В. По-
песку — замѣстникъ сждия
г. прокуроръ — М. Томашес-
ку, помощникъ прокуроръ, от-
ложи произнасяне на решени-
ето си въ свръзка съ предяве-
ното искане на защитата за
6. т. м.

На 6 май председателя на
сжда г. Барбулеску заяви, че
сждътъ не е можалъ да взе-
ме решение, тъй като възник-
ва разногласие между съста-
вящитъ го сждии, получавайки
се по тоя начинъ равно раз-
дѣление на гласоветъ (1 сре-
щу 1), г. Барбулеску бидейки
за преустановяване сжденето
на дѣлото, а г. В. Попеску за
неговото разглеждане. Ето за-
що, сждътъ се попълни съ
още единъ сждия, г. И. Фру-
мушану, сждия-председателъ,
за да може да се получи не-
обходимото законно болшин-
ство.

Следъ това защитата на об-
виняемия на ново изложи свое-
то искане.

Сждътъ следъ кратко съве-
щание, обяви, че приемайки ис-
ка на обвиняемия, постановява
временно преустановяване раз-
глеждане на дѣлото предъ ка-
лиакренския окръженъ съдъ,
до като се произнесе Върхов-
ния Касационенъ съдъ, отла-
гайки дѣлото за 3 юний т. г.

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вътрешни, детски и венерически болести
— Приема презъ всѣко време на деня —
Ул. „Принчипеса Иляна“ 1 [Шадрфан-
ския площадъ] — Базарджикъ

SECRET
Rom Standard

Sediul fabricei BUCURESTI 5
Str. „Doamna Chiajna“ 24

Свърши се единъ процесъ

Презъ 1924 г. бѣха убити около 20 жители-българи отъ близкитѣ на Татаръ-Бунаръ села. Жертвитѣ сж биле арестувани отъ жандармерийскитѣ власти подѣ предлогъ, че сж вземали участие въ събитията, тѣй наречени „татаръ-бунарския бунтъ“. Тѣ сж биле пребити отъ жандармерийскитѣ органи и после застреляни въ гърба, за да се каже, че сж биле убити при опитъ на бѣгство.

Близкитѣ на жителитѣ завеждатъ дѣло. Ето 12 години този процесъ се протака, до като напоследъкъ стигна предъ сжда съ сждебни заседатели отъ Галацъ. При разглеждането на дѣлото се разкриха страшни работи, които сведочатъ за ужаситѣ на онази епоха. Като обвиняеми бѣха доведени единъ капитанъ отъ жандармерията, нѣколко фелдфебели—жан-

дарми, сега пенсионери и много богати хора, натрупали богатство, както се доказа отъ свидетелитѣ — благодарение на изнудванията и побоищата.

Защитата говори за върховни национални интереси, за изпълненъ свещенъ дългъ край границата на Днестъръ, за наложени отъ необходимостта мѣрки и пр.

Сждебнитѣ заседатели издадоха оправдателна присжда и обвиняемитѣ бѣха пуснати на свобода.

Но сжда ги призна за виновни и задължи да заплатятъ по 20 хиляди лей гражданско обезщетение на осиротѣлитѣ семейства на убититѣ и тѣй нещастно погубенитѣ.

Ето какъ се затвори последната страница на една покъртителна трагедия отъ Бесарабия.

ВЪ МАЧА СИ ОТЪ 10 Т. М. ГЛОРИЯ БИЕ ЮПИТЕРЪ

и става шампионъ за 1935 — 36 год.
а „Вихъръ“ губи срещу „Венера“

Шампионата е вече въ своя край и мѣстата въ таблицата сж почти опредѣлени. Оставатъ да се играятъ още два мача, които при какъвто и резултатъ да завършатъ не могатъ да промѣнятъ класамента.

ГЛОРИЯ — ЮПИТЕРЪ 6—1 (2—0)

Въ недѣля Глория се представи въ по-добра форма отколкото бѣше въ последнитѣ си мачове. Нападателитѣ ѝ бѣха по-ефикасни, което личи отъ маркиранитѣ 6 гола, а отбраната въ стария си съставъ, не позволи да ѝ се отбележи освенъ 1 голъ.

Отбелязаха; по [2] гола, Петъ и Ивановъ; по единъ Гешъ и Георгиевъ за Глория, а за Юпитеръ—центъръ-нападателя.

Реферира Стойчевъ.

ВЕНЕРА — ВИХЪРЪ 3—2 (3—0)

Втория мачъ завърши въ полза на венерци, които въ последнитѣ си мачове се проявиха доста много. Добре тренирани тѣ бѣха най-сериозния противникъ презъ пролѣтѣта.

Следъ като водятъ 86 м. съ 3—0, въ последнитѣ минути сж притиснати въ собствената си врата отъ амбициознитѣ млади играчи на Вихъръ, които успѣватъ да отбележатъ два последователни гола и дори застрашаватъ да изравнятъ, но края на мача е обявенъ отъ рефера и венерци сж щастливи, че можаха да запазятъ по-

бедата си.

И двата тима и мача бърза и устремна игра. Едина голъ на Вихъръ се дължи изключително на вратаря, който улавя топката и следъ това самъ я вкарва въ вратата си. Ако не бѣше тая грѣшка на вратаря, резултатъ можеше да бжде равенъ.

Маркираха: лѣвия инсайдъ [2] и Тешъ [1] за Венера, а за Вихъръ—дѣсното крило и Славчо.

Реферира Бакларовъ добре.

КЛАСАМЕНТА:

Глория 10-8-1-1-28: 8—17
Авѣнтулъ 10-7-0-3-39: 18—14
Вихъръ 10-4-2-4-29: 23—10
Юпитеръ 9-4-0-5-18: 26—10
Венера 9-2-2-5-17: 21—6
Добруджа 8-0-1-7-4: 38—1

Решения взети отъ областната комисия:

1. Анулира мача Авѣнтулъ — Глория и отхвърля контестацията на последната.

2. Анулира мача Вихъръ — Авѣнтулъ като отхвърля контестацията на Авѣнтулъ.

3. Мача Юпитеръ—Добруджа ще се преиграе на 24 т. м.

4. Глория печели административно мача си срещу Юпитеръ, тѣй като споредъ последнитѣ нареждания на федерацията, всички клубове заплатили годишната си такса и тая на Ромболъ, губятъ мачоветѣ си. Юпитеръ, плаща таксата въ федерацията, но не плаща тая отъ Ромболъ, ето защо губи мача административно. Въ такъвъ случай Глория печели и на игрището и

ВЪСТЪ

— Българското малцинство отъ Нова Добруджа горещо благодарни на всички, които зачетеха съ присъствието си или друга проява неговия най-голямъ празникъ—дена на двамата равноапостоли св. св. Кирилъ и Методий.

— Произношението по дѣлото, заведено предъ турския окръженъ сждъ отъ министерството на просвѣщенiето за разтуряне на Българското Културно Общество отъ Базарджикъ, което се разгледа на 13 т. м. се отложи за петъкъ 22 май т. г.

— За 25 май е насрочено наново за разглеждане предъ Апелативния сждъ отъ Букурещъ дѣлото за признаване юридическата личност на Съюза на Българскитѣ Културни Общества отъ Румѣния. Известно е, че това дѣло е заведено преди година, но претърпѣ множество отлагания, поради пречкитѣ и разнитѣ предлози, изтъквани отъ Министерството на просвѣщенiето, обявено се противъ признаването на Съюза.

— Учителитѣ отъ турскитѣ училища отъ Дуросторски окръгъ на брой 80, сж се събрали на 14 т. м. и сж си образували Съюзъ на турскитѣ училища.

Властитѣ сж признали този Съюзъ.

— Утре, недѣля, 17 т. м. е свикано въ Констанца голѣмо публично събрание на Националъ-църънистката организация, на което ще говорятъ г. г. Ионъ Михалаке, шефа на партията, д-ръ Н. Лупу и други партийни водачи.

Отъ Базарджикъ тръгватъ и дветѣ крила на мѣстната организация, които си оспорватъ правото да представляватъ партията.

Много е вѣроятно враждуващитѣ лагери да се сблъскатъ изъ пѣтя.

Познатия Чука е издалъ на зелената маса.

Затова всички дружества трѣбва да внимаватъ и да се справятъ на време съ нарежданията на федерацията, които сж категорични.

газетата си „Фронтиера“ въ която ядно напада представителитѣ на противния лагеръ: г. полков. Горски, Цонко Пенковъ и др.

— Още не сж привършени преговоритѣ, водени подѣ полечителството на министерството на земедѣлието между представителитѣ на текстилнитѣ фабрики и овцевѣдцитѣ за опредѣляне цената на вълната. Отъ компетентно мѣсто ни се съобщава, че цената тази еодина на вълната не ще бжде по-ниска отъ 50 лей.

Нека нашитѣ производители не бързатъ съ продаването ѝ на по-ниски цени!

— Ученичкитѣ отъ Българската девическа гимназия отъ Базарджикъ, подѣ водството на учителя по музика г-нъ Ам. Бѣчваровъ, ще представятъ на 23 т. м. вечерта, въ салона на театръ „Модернъ“ една отъ най-хубавитѣ оперети на Бордещъ „Вълшебниятъ кладенецъ“.

Разкошни декори отъ худ. Ам. Поповъ и удачно подготвени балети отъ г-жа Цанка К. Лазарова. Оркестръ — подбранъ съставъ.

— Ежедневно града ни се пълни съ колонистъ, придошле масово да си взе-

матъ крепостнитѣ аксѣ които имъ се даватъ земятъ, взети една трета отъ мѣстожители.

— Въ последния на „Държавния вестникъ“ сж напечатани опрощенията и помилванията, на вени по случай националния празникъ 10 май.

Опростени сж много би по горитѣ.

— Мжжкитѣ хоръ обединенитѣ театрални пи „Сава Огняновъ“ „Тройца“, подѣ ръководството на г. Шчировски 30 т. м. въ театръ Сидидъ, ще даде първия голѣмъ концертъ.

— Детето Султанка силсва, на 7—8 год. Дишпудакъ е било изно отъ стопанина на лимарската работилница града ни, кждето е оставено да работи отъ ша му.

Понастоящемъ е влицията.

— Желаящи да тѣятъ столицата (Bucureștilor) ще могатъ пжтвуватъ съ намалено само ако се снабдятъ специални карти (ср. participare), каквито смирятъ при агенция „ропа“, Шадърбанския щадъ, № 9 — Л. Д. ковъ.

Национала постоянно пла

Осигурете си посежитѣ противъ градоунищия. Еми е изплащало милиони за градоунищия, за пожари случан на смъртъ.

Представителъ на осигурителното дружество NALALA за окръгъ Калиакра

Г. АТАНАСОВЪ
Bazargic, str. Pr. Mih

Extras după modificările aduse contractului de cietate în nume colectiv „I. Sarâ Arslanoglu & Gh. Avramidis“ cu sediul în Bazargic, în baza actului de csiune de părți sociale intervenit între I. Sarâ Arslanoglu și Mihalachi I. Sarâ Arslanoglu, autentificat de Tribunalul Caliacra la № 729 | 936.

Domnul I. Sarâ Arslanoglu, din Bazargic, vînd lui său Mihalachi I. Sarâ Arslanoglu din Bazargic, turile lui sociale în societatea în nume colectiv „I. Arslanoglu & Gh. Avramidis“ cu sediul în Bazargic, Târgului № 9, în ziua de 22 Aprilie 1936, pentru de lei 100.000,—cesiune la care consimte asociatul orghe H. Avramidis.

Activul și pasivul societății rămîne asupra Domnului Mihalachi I. Sarâ Arslanoglu și Gh. H. Avramidis și doi de comun acord hotărăsc ca firma socială să fie denumită „M. I. Sarâ Arslanoglu & Gh. H. Avramidis“ cu acelaș sediu.

ROMANIA
Grefa Tribunalului Caliacra

Prezentul contract fiind extras conform duplicatului de csiune de părți sociale autentificat de notari publici la № 629 | 936 se legalizează de noi. Grefier, INDISCIPLINAT